

maal den grundige og alsidige Undersøgelse og Overvejelse, som det ikke blot er Landstingets Ret, men ogsaa dets Pligt at give saadanne Spørgsmaal, inden det afgiver sit Votum om dem.

Saa vidt jeg har kunnet skønne, indeholder det foreliggende Finanslovsforslag imidlertid ingen saadanne „kriminelle“ Punkter. Jeg antager derfor ogsaa, at Finanslovsforslaget vil kunne vedtages af dette høje Ting uændret, men efter gammel Praksis vil det dog formentlig blive henvist til en kort Udvalgsbehandling, og naar Forhandlingerne er sluttede, skal jeg derfor tillade mig at foreslaa Finanslovsforslaget henvist til Finansudvalget.

Da jeg saaledes mener at kunne gaa ud fra, at Finanslovsforslaget vil blive vedtaget uforandret her i Tinget, finder jeg for mit Vedkommende ingen Grund til at gaa ind paa dets Enkeltheder, og efter de Udtalelser, vi nu hørte af den højtærede Finansminister om Finanslovsforslagets finansielle Hovedresultater, finder jeg heller ingen Grund til at udtale andet om disse Spørgsmaal, end at jeg er blevet glædelig overrasket ved at se, at Finanslovsforslaget fremtræder med et anslaaet Overskud paa ca. 144½ Mill. Kr., efter at de ordinære Afdrag paa Statsgælden er afholdte, og efter at Udgifterne til Erhvervelse af Formue, som det kaldes, er afholdte. Dette Resultat er i økonomisk Henseende gunstigere, end jeg havde turdet haabe, og det synes mig at give grundet Haab om, at Statsregnskabet for 1921—22, naar det en Gang kommer til at foreligge, vil vise et ikke helt ubetydeligt Overskud. Den højtærede Finansminister turde ikke gaa videre i sine Betragtninger for et Øjeblik siden end til at udtale et Haab om Balance. Jeg forstaar, at den højtærede Finansminister udtalte sig med megen Varsomhed, men jeg tror, Budgettet er lagt med megen Forsigtighed og Nøgternhed og efter moden Overvejelse, og jeg synes i hvert Fald, at det Resultat, der nu foreligger for os, berettiger Haabet om, at der vil blive et ikke ubetydeligt Overskud paa Statsregnskabet for 1921—22. Jeg mener nemlig at kunne gaa ud fra — det gik den højtærede Finansminister jo ogsaa ud fra —, at de store Millionunderskud paa Tillægsbevillingslovene, som vi nu i en Aarrække har haft at drages med, her-efter i det væsentlige vil være forbi. Det er ogsaa paa høje Tid, at vi atter faar Overskud paa vore Budgetter, uden at Overskuddet er fremkaldt ved Statslaan;

thi dette, at vi har virkeligt Overskud paa Budgetterne, er jo Betingelsen for, at vi kan komme til at nedsætte vore meget store og meget trykkende Skatter, og det er Betingelsen for, at vi kan komme til at afdrage noget paa vor meget store Statsgæld, og det var meget ønskeligt, om begge disse Ting kunde ske.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Finanslovsforslag til velvillig Fremme.

Bramsnæs: I Fjor foregik første Behandling af Finanslovsforslaget i Landstinget den 26. Marts. I Aar er vi rykket 6 Dage frem med første Behandling, og det maa jo anses for at være et Fremskridt, i hvert Fald naar man tænker paa alle de Beklagelser, som det er blevet almindeligt at høre i Tinget, over, at man faar Finansloven saa sent. Der kunde dog maaske være Grund til i samme Forbindelse, som man nævner disse Datoer, at gøre opmærksom paa, at der dog i Fjor var 4 Dage mellem tredje Behandling i Folketinget og første Behandling i Landstinget, medens der i Aar kun er givet een Dags Mellemrum, hvad der i nogen Grad formindsker Muligheden for Landstingets Medlemmer for at sætte sig ind i alle Detaillerne i det Forslag, der oversendes fra Folketinget. Naar jeg nævner disse Datoer, er det ikke, fordi jeg skal istemme den sædvanlige Tone: at Landstinget har for lidt Tid til at behandle Finansloven, idet jeg mener, at saavel Forfatningens almindelige Regler som Sædvane og Praksis har vist, at Folketinget og Folketingets Flertal og i det hele de Forhandlinger, der foregaar i Folketinget, maa have den afgørende Indflydelse paa Finanslovens Detailler, og at det ikke kan være Landstingets Opgave at beskæftige sig med disse, men, hvis man vil præcisere det nærmere, kan man maaske sige, at Landstinget kan have Lov til at anstille nogle almindelige Betragtninger over Helhedsresultatet.

Jeg gaar altsaa ud fra, at der ikke, ogsaa rent tidsmæssigt set, kan være nogen som helst Grund for os til at beskæftige os med Detailler, men jeg kan dog ikke undlade at sige, at der er adskillige af de Bevillinger, som findes paa det Finanslovsforslag, der er forelagt os, som vi fra vor Side er meget utilfredse med, og som vi vilde stemme imod i Tilfælde af, at de kom til at foreligge til Afstemning i Landstinget. Disse Punkter, hvor vi mener, vi vilde stemme imod, vilde naturligvis være